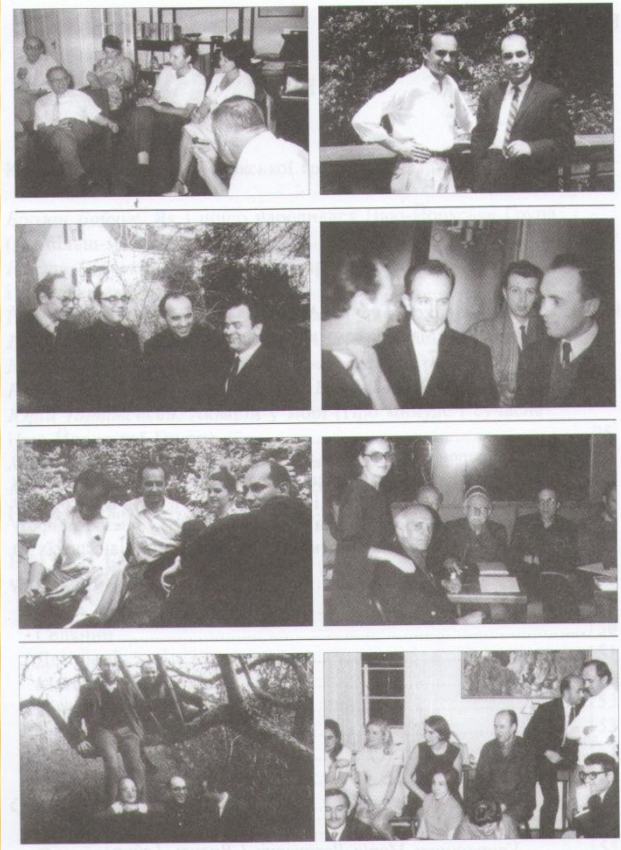

Нью-Йоркська група поетів

ПЛАН ЛЕКЦІЇ

1. Історія створення Нью-Йоркської групи: історичний контекст.
2. Нью-Йоркська група поетів: персоналії.
3. Значення творчості Нью-Йоркської групи.

У НЬЮ-ЙОРКУ АКТИВНО
РОЗВИВАЛИСЯ АЛЬТЕРНАТИВНІ
СУБКУЛЬТУРИ: БІТНИКИ, ХІППІ...

НЬЮ-ЙОРКСЬКА ГРУПА: ПАРАДОКСИ ТА НЕСУМІСНОСТІ

- Кожен з членів Нью-Йоркської групи мав інакший поетичний голос, інакше світобачення, інакший стиль.
- В Нью-Йорку весь час жив тільки Богдан Бойчук, усі інші тільки спорадично бували у Нью-Йорку (Ю.Тарнавський і Патриція Килина жили неподалік від Нью-Йорка, Віра Вовк – у Бразилії, Емма Андієвська – у Німеччині, Богдан Рубчак – в Чікаго, а Женя Васильківська – у Вашингтоні.
- Ніколи за всю історію існування Нью-Йоркської групи не зустрічалися всі члени в одному місці. Ніколи не видавали маніфестів. А група проіснувала п'ятдесят років!

Що єднало Нью-Йоркську групу?

ЮРІЙ ТАРНАВСЬКИЙ

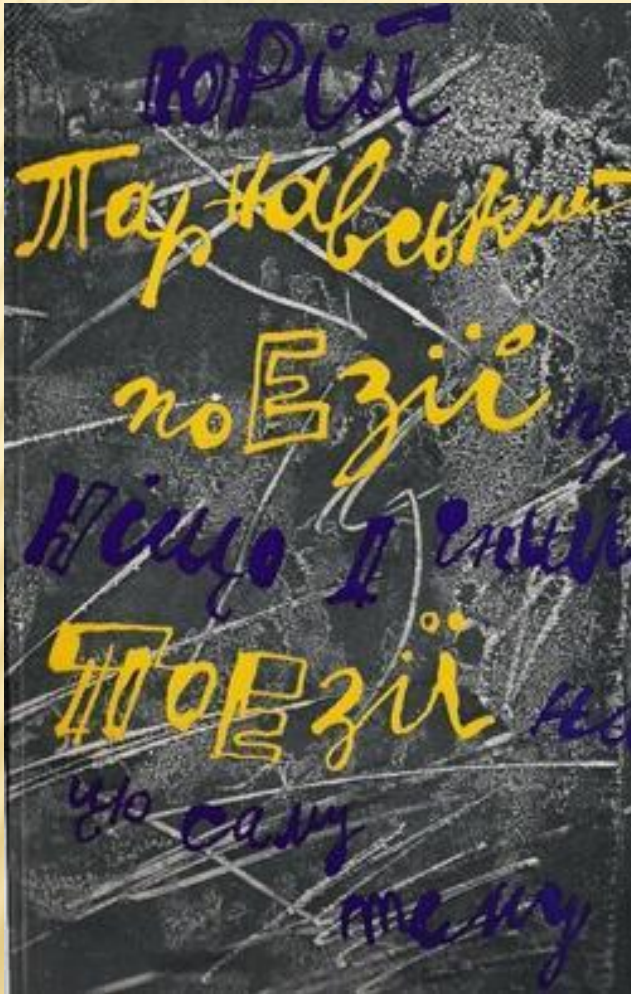
Самота

*самітній гітарист
під пласким небом,
який плаче звуками,
круглими, як сльози,
людина в юрбі,
серед поту і жовтих звуків,
двоє в м'якому ліжку,
які доторкаються білими
животами
і снять різні сни <...>
що є життя,
як не будинок,
повний пустих кімнат*

«Замість того, щоб будувати твір з існуючих поетичних елементів (цеглин), я творив його з елементів мови (з глини)»

ЮРІЙ ТАРНАВСЬКИЙ

Ода до кафе

І

о, тепле місце відпочивання тіла,
де можна розвісити мокрі полотна
шкіри,
висушити на вітрі сухих але ласкавих
хвиль

пІТ вТоми <...>

о, місце відпочивання сухих, як горіх,
півкуль кучерявого мозку,
де можна, залишивши поле бою,
оглядаючись,

перестати бути винним, дряпанним,
ссаним всередині,

де можна майже заснути із ротом,
повним смаку

молока жовтих грудей південних овочів
<...>

ПАТРИЦІЯ КИЛИНА

Між століттями

Я молодша від молока,
Старша від каменя.
Я мудріша від гриба,
Дурніша від води.
Сімсот казок я знаю,
І сімсот ще не чула.
Я напівнародилася,
І теж напівумерла.
Я Цезаря знала добре,
Познайомлюся з Цезарем завтра.
Я вільна від часу,
Я полонена години.
Говоріть до мене вчора,
Говоріть про мене сьогодні.
Я напевно не існую,
Бо думаю забагато.

ЖЕНЯ ВАСИЛЬКІВСЬКА

Малий триптих

І. Світанок

Ніч, як цибуля,
роздягається.
В дзижчанні вуліїв
танцюють заяці.
Пухнастим віялом
обрій лоскочуть,
перуть закопчену
сорочку ночі,
з бджолами пишуть
мир неохочий
під круглолице
прощання ночі.

(“Короткі віддалі”, 1959 р.)

БОГДАН РУБЧАК

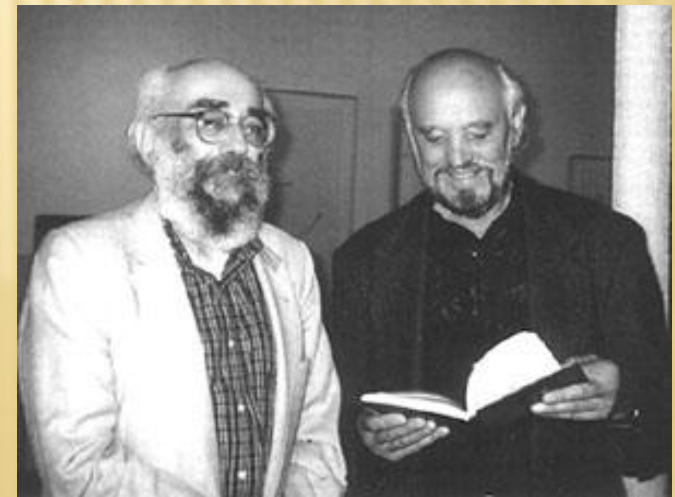
Нічні мініатюри

ЛЮДИ

Мій малий човен
Пропливає повз інші:
між нами глибінь

МІСЯЦЬ

Сумна ніч носить
Медалик коханого,
що вчора згинув

ЕММА АНДІЄВСЬКА

Емма Андiєвська:
Будьна Буття
(сонет)

Згмлявни-мертві, повзакш-тирдут.
Помискує-з-підлиста-анкент.
Болдта, вікна-торфана кара.
Де-тає віг тау-ока, духо, рот.

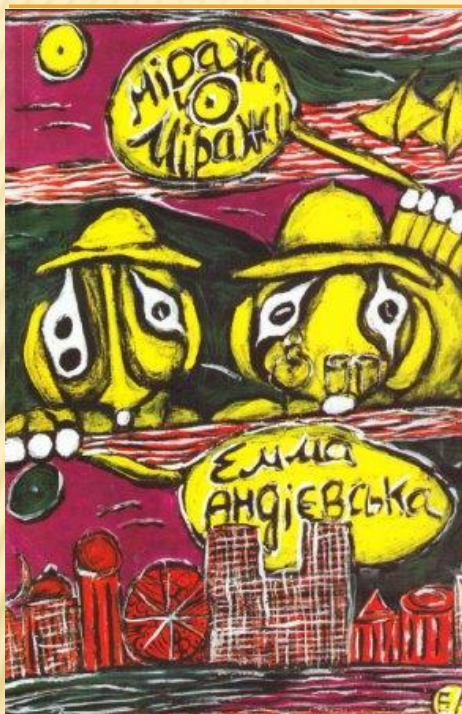
Свідомість-інший вимір-и біотоп.
Пішли під землю-ріки-і міста.
Всім серцем-туті, як трава росте,
Де-невимовно-путіаї-и мости.

І знов-на поверну згмю-Амантиса-
Нутро свої-і далі фн-і амплітудн.
В члї того, хто-насеї світ-усерець,

Тосантим полдн-будвнї і ширшца-
І з-за ґрат-у зоопаркї-бидуїн-
З баласном-зирит, як-Буття бїя.

A yellow background with black and green abstract drawings. At the top, a hand holds a circular object. Below it, a profile of a face with a large circular eye. At the bottom, three small birds are drawn.

EMMA ANDIJEVSKA

БОГДАН БОЙЧУК

□ КІНЦЕВЕ

Кругом
Порозкидані тіні,
проколюють тіло
дощі.

Іти б – та життя під ногами
розмокло,
гукнути б – у горлі діра,
благати б – та руки зрослися з
землею...

